

Beleidsreactie slachtoffermonitor seksueel geweld tegen kinderen 2017-2018

Aan de orde is het **VSO Beleidsreactie slachtoffermonitor seksueel geweld tegen kinderen 2017-2018 (31015, nr. 202)**.

De voorzitter:

Aan de orde is het VSO Beleidsreactie slachtoffermonitor seksueel geweld tegen kinderen 2017-2018, Kamerstuk 31015, nr. 202. Ik geef als eerste het woord aan mevrouw Westerveld namens GroenLinks.

Mevrouw **Westerveld** (GroenLinks):

Voorzitter. Uit de Slachtoffermonitor van de Nationaal Rapporteur blijkt dat veel kwetsbare kinderen zelfs nadat de rechter een beschermingsmaatregel heeft opgelegd geen hulp krijgen. In 15% van de gevallen kwam deze zelfs niet tot stand binnen halfjaar, onder meer door lange wachtlijsten. Weer zien we dat de meest kwetsbare kinderen, die soms slachtoffer zijn van echt ernstig misbruik, door de overheid in de steek worden gelaten.

Voorzitter. Op 2 juli jongstleden heb ik een motie ingediend met het verzoek om op korte termijn een plan van aanpak te maken om dit te verbeteren. Die motie is zelfs Kamerbreed, dus met 150 stemmen voor, aangenomen. Maar het plan van aanpak is er nog niet, of dat heb ik in ieder geval nog niet gezien. Mijn vraag aan de staatssecretaris is de volgende. We zijn vier maanden verder. Waar blijft die aanpak? Want ondertussen is er drie weken geleden ook een noodkreet gekomen van de Inspectie Gezondheidszorg, waaruit blijkt dat de situatie voor kinderen met een jeugdbeschermingsmaatregel het afgelopen jaar zelfs is verslechterd. Wat gaat de staatssecretaris doen om die problemen op korte termijn op te lossen?

Voorzitter. Mijn tweede punt gaat over herkenning van kindermishandeling en seksueel misbruik. Want uit onderzoek dat is gedaan in opdracht van het ministerie van VWS blijkt dat niet alle zorg- en onderwijsopleidingen in het hbo aandacht geven aan het herkennen van kindermishandeling. Ook hier heb ik al vaker aandacht voor gevraagd. Daarover heb ik een motie.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

constaterende dat uit onderzoek in opdracht van het ministerie van VWS blijkt dat niet in alle hogere beroepsopleidingen van sociale studies, zoals gezondheidszorg en onderwijs, aandacht is voor huiselijk geweld en kindermishandeling;

constaterende dat het volgens experts noodzakelijk is dat professionals uit alle beroepen die in de praktijk mogelijk te maken krijgen met situaties van huiselijk geweld of kindermishandeling kunnen werken met de meldcode;

verzoekt de regering om in overleg te gaan met verschillende betrokken partijen, zoals het Landelijk Opleidingsoverleg en de verschillende opleidingen, maar ook beroepsverenigingen en het platform van lectoren, leernetwerken en kenniskringen, om structurele aandacht te vragen voor deze thema's in de curricula van deze opleidingen,

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter:

Deze motie is voorgesteld door de leden Westerveld en Wörsdörfer. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 205 (31015).

Dank u wel, mevrouw Westerveld. Dan geef ik nu het woord aan de heer Wörsdörfer namens de VVD.

De heer **Wörsdörfer** (VVD):

Voorzitter. Kinderen moeten natuurlijk vrij blijven van seksueel geweld. In die zin is het weliswaar verdrietig, maar ook goed dat we de Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen hebben, zodat we de misstanden kunnen zien en aanpakken. Maar er moet wel een tandje bij.

Het eerste punt dat ik daarover wilde opmerken, is dat ik vind dat preventie een apart aandachtsveld moet zijn. Het hangt er nu een beetje bij, zo lijkt het. Het is natuurlijk beter om te voorkomen, dan te moeten helpen de schade te repareren. Kan de staatssecretaris toezeggen dat dit een specifiekere rol krijgt?

Twee. De Nationaal Rapporteur beveelt een gecoördineerde aanpak aan. Er lopen enkele pilots, maar ik wil eigenlijk een precies geformuleerd einddoel, en ik wil al weten op welke termijn we daar gaan komen. Dit verdient expliciet aandacht, die is op te nemen in een volgende keer dat de Kamer wordt geïnformeerd over de stand van zaken. Kan de staatssecretaris dit toezeggen?

Voorzitter. Voorts is onvoldoende bekend wat de effectiviteit is van kinderbeschermingsmaatregelen. Het is natuurlijk mooi dat de Erasmus Universiteit een onderzoek daarnaar heeft lopen, maar we kunnen wat mij betreft voor de kinderen die nu in de ellende zitten niet wachten tot de uitkomsten daarvan in 2022 of 2023. Dat duurt veel te lang. Daarom dien ik de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de Nationaal Rapporteur heeft aanbevolen de effectiviteit van tenuitvoerlegging van kinderbeschermingsmaatregelen in zaken van seksueel geweld tegen kinderen te onderzoeken;

constaterende dat jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen wettelijk al de taak hebben om de kwaliteit van

de hulpverlening systematisch te bewaken, beheersen en verbeteren;

verzoekt de regering om er actiever op toe te zien dat de betreffende instellingen zo snel als mogelijk de effectiviteit van de genomen beschermingsmaatregelen gaan bijhouden en daarbij een zelflerend systeem optuigen, en de Kamer voor het kerstreces over de stand van zaken te informeren,

en gaat over tot de orde van de dag.

De voorzitter:

Deze motie is voorgesteld door het lid Wörsdörfer. Naar mij blijkt, wordt de indiening ervan voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 206 (31015).

De heer Wörsdörfer (VVD):

Tot slot zou ik de staatssecretaris willen vragen met zijn collega van Justitie en Veiligheid in gesprek te gaan met de Nationaal Rapporteur over wat hij nodig heeft om zijn werk goed en op tijd te kunnen blijven doen. Onlangs werden we er nog over geïnformeerd dat de nieuwe Dadernomonitor seksueel geweld is uitgesteld. Ik vind dat eigenlijk een slechte zaak. Het werk van de Nationaal Rapporteur is erg belangrijk om ons te helpen om kinderen de vreselijke ervaringen van seksueel geweld te kunnen onthouden.

Voorzitter, dank u wel.

De voorzitter:

Dank u wel, meneer Wörsdörfer. Dan geef ik nu het woord aan de heer Raemakers, die spreekt namens D66.

De heer Raemakers (D66):

Voorzitter, dank u wel. Kindermishandeling en seksueel geweld tegen kinderen. Het is vreselijk. De Nationaal Rapporteur komt met een schokkend rapport over de stand van zaken. Mevrouw Westerveld noemde het volgende net ook al. 15% van de kinderen die door de rechter onder toezicht worden gesteld, krijgt niet binnen zes maanden hulp. Dat is dus 15% en het gaat echt over de meest kwetsbare kinderen. We lezen in de reactie van de staatssecretaris wel maatregelen en plannen, maar hoe krijgen we dat percentage nou echt omlaag? We willen het natuurlijk eigenlijk naar 0% brengen, maar het moet echt omlaag. Hoe zorgt de staatssecretaris daar concreet voor? Hoe houdt hij daar de vinger aan de pols? Kan hij bij ons aangeven wanneer dat percentage wat hem betreft concreet gedaald moet zijn?

Voorzitter. Van de duidelijke aanbevelingen uit het rapport wil ik er één uit pakken: breng in kaart wat er gebeurt in de aanpak van seksueel geweld tegen kinderen en zorg voor coördinatie van die aanpak. Karakteristiek is dat het kabinet meldt dat momenteel inzichtelijk wordt gemaakt welke departementen met welke initiatieven bezig zijn. Dat duurt echt te lang. Mijn vragen zouden als volgt zijn. Wanneer is dit overzicht gereed? Dat moet snel zijn. Welke vervolgstappen volgen uit dat overzicht? Laten we dat nu al benoemen, zodat we op dit belangrijke thema zo snel mogelijk kunnen doorpakken.

Dank u wel.

De voorzitter:

Dank u wel, meneer Raemakers. Dan geef ik tot slot het woord aan de heer Jansen namens de PVV.

De heer Jansen (PVV):

Dank u wel, voorzitter. Mijn collega's die net aan het woord zijn geweest, hebben het volgende ook al aangegeven. Seksueel geweld tegen kinderen is een van de meest weerzinwekkende zaken die plaatsvinden. Preventie is de enige goede manier om dat uiteindelijk zo ver mogelijk naar nul te krijgen. Natuurlijk moeten we de kinderen die hiermee te maken hebben gehad op dit moment goed bijstaan en helpen. Maar nogmaals, een groot deel van onze inzet zou op preventie gericht moeten zijn. Ik wil aan de staatssecretaris vragen of hij ons daarvan op de hoogte wil blijven stellen. Nogmaals, op het moment dat je het door preventie naar nul kunt brengen, dan ben je een stap in de goede richting.

Voorzitter. Wij zijn wel zeer bezorgd of we alles wel in beeld hebben. Gezien de cijfers kun je er zeker bij bepaalde groepen in de samenleving van uitgaan dat seksueel geweld daar meer voorkomt dan bij andere groepen. Het tweede punt is de invloed van de coronacrisis. Hebben wij daardoor te maken met een toename? Dat zal niet uit deze monitor blijken, maar gaan wij er met de volgende monitor inderdaad specifiek naar kijken of de coronacrisis extra invloed heeft gehad op een toename hierin? Als dat zo is, dan zijn we namelijk weer een stap achteruitgegaan in plaats van vooruit. Ik wil graag van de staatssecretaris weten hoe hij daarover denkt.

Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter:

Dank u wel, meneer Jansen.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

De voorzitter:

Ik geef de staatssecretaris het woord.

Staatssecretaris Blokhuis:

Dank, voorzitter. Ik antwoord in volgorde van de sprekers en begin bij mevrouw Westerveld. Nee, laat ik eerst een algemene opmerking maken, die niet obligaats bedoeld is: iedereen die vanuit zijn hart zegt dat het maar eens afgelopen moet zijn met seksueel geweld en dat dit een van de meest verschrikkelijke vormen van mishandeling is, schud ik gelijk de hand. Dat mag trouwens niet, dus schud ik diegene gelijk de elleboog om dat te onderstrepen, want het is verschrikkelijk dat het nog steeds gebeurt. Laten we met z'n allen de schouders eronder zetten om dat tegen te gaan, waar we ook kunnen. Ik snap in die zin heel goed dat de Kamer er alle urgentie in ziet om dit voortvarend aan te pakken en te blijven aanpakken.

Voorzitter. Mevrouw Westerveld zei: ik heb gevraagd naar een plan, maar ik weet nog niet waar het is. Zij vroeg: is dat plan er onderhand? Er is een brief door mij en collega Dekker van JenV gestuurd met daarin ambities voor deze kwetsbare doelgroepen. Daar zit wat mij betreft het plan in. Daarin staan ambities over hoe snel mensen geholpen moeten worden in percentages uitgedrukt. Denk aan de ambitie dat voor alle kinderen binnen vijf dagen een veiligheidstaxatie is opgesteld op basis van contact met het kind dan wel de ouders of het sociale netwerk rond het gezin. Voor 90% van de kinderen moet binnen vijf dagen een vaste jeugdbeschermer, een jeugdreclasserder, beschikbaar zijn. Voor 90% moet binnen zes weken een veiligheidsplan opgesteld zijn et cetera. Dat is het plan, heel breed ondersteund door het veld. Volgens mij is het heel ambitieus. Wij gaan daar met de volle overtuiging mee aan het werk. Dat wordt ook vanuit het kabinet breed gedeeld. De minister voor Rechtsbescherming en ondergetekende zijn in het kabinet de voortrekkers daarvan.

Voorzitter. Mevrouw Westerveld heeft een motie ingediend, de motie op stuk nr. 205, die te maken heeft met de opleidingen en stelt dat relevante professionals in hun curriculum goed op de hoogte moeten zijn van alles wat te maken heeft met huiselijk geweld en kindermishandeling. De inhoud van die motie is mij uit het hart gegrepen. Natuurlijk moeten alle relevante professionals goed geschoold worden. Tegelijkertijd vind ik de motie in die zin spannend dat onderwijs en curriculumontwikkeling ook op het bordje van Onderwijs liggen. Ik zou dus het liefst met de collega van Onderwijs willen afstemmen welke appreciatie ik aan de motie koppel. Daar wil ik de Kamer actief over informeren. Ik kan wel zeggen dat ik heel positief tegenover deze motie sta. Tegelijkertijd moeten wij ons wel realiseren — dat geldt niet alleen voor het kabinet, maar ook voor de Kamer — dat wij niet gaan over de invulling van curricula. Dat weet mevrouw Westerveld als onderwijswoordvoerder volgens mij als geen ander.

Mevrouw **Westerveld** (GroenLinks):
Ja, precies, dat weet ik als geen ander. Vandaar dat de motie ook niet zegt dat het in alle curricula moet, maar zegt: bespreek het. In de praktijk zien we namelijk dat de meldcode niet altijd op een goede manier wordt gebruikt. Er wordt soms veel te snel gemeld. Dat leidt bij ouders af en toe tot heel verschrikkelijke dingen, want je zult maar iemand van Veilig Thuis op je stoep hebben, terwijl er helemaal niks aan de hand is of je kind bijvoorbeeld een ernstige handicap heeft.

Staatssecretaris **Blokhuis**:
Precies.

Mevrouw **Westerveld** (GroenLinks):
Dat gebeurt. Maar we zien ook dat sommige zaken helemaal niet worden gemeld, omdat veel professionals nooit hebben geleerd hoe ze kindermishandeling moeten herkennen. Daar gaat deze motie over. Mensen die een beroep hebben waarin ze misschien te maken kunnen krijgen met kindermishandeling, moeten in ieder geval weten hoe ze het kunnen herkennen en hoe ze het goed kunnen toepassen, zodat het op beide fronten niet misgaat.

Staatssecretaris **Blokhuis**:
Die zorgvuldigheid zie ik in het dictum. Ik wilde daarbij alleen opmerken dat ik nog niet de appreciatie van Onderwijs heb. Als mevrouw Westerveld zegt dat ze daaraan hecht omdat ze dan een zorgvuldige afweging heeft vanuit het kabinet, kan ik toezeggen dat die schriftelijk komt. Los daarvan, als mevrouw Westerveld zegt "ik geef gas en wil deze motie gelijk in stemming laten komen", dan zou ik daar niet tegen zijn en dan laat ik het oordeel aan de Kamer. Maar ikzelf hecht eraan om nog even die slag naar Onderwijs te maken, om te kijken hoe die hiertegenover staat.

De **voorzitter**:
Mevrouw Westerveld, tot slot.

Mevrouw **Westerveld** (GroenLinks):
Dan wil ik de motie best aanhouden totdat de brief er is. Mag ik ook nog een vraag stellen over het eerste punt dat ik maakte?

De **voorzitter**:
Op verzoek van mevrouw Westerveld stel ik voor haar motie (31015, nr. 205) aan te houden.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**:
Gaat u verder.

Mevrouw **Westerveld** (GroenLinks):
Over het eerste punt. Ik heb die brief natuurlijk gezien. Daarin zijn inderdaad ambities afgesproken. Tegelijkertijd is het probleem dat ik heb met die brief en met veel andere stukken die wij toegestuurd krijgen dat het altijd plannen zijn voor de toekomst, terwijl we weten dat er nu kinderen zijn die in acuut gevaar verkeren en nu niet worden geholpen. Daarom wil ik de staatssecretaris vragen wat er nu gebeurt om deze kinderen te helpen.

Staatssecretaris **Blokhuis**:
Wij wachten niet tot volgend jaar om dit ter hand te nemen. Dit wordt gelijk ter hand genomen. De aanpak behelst onder andere dat we gelijk in kaart gaan brengen over welke gezinnen we het hebben, en dat we een op-maataanpak per gezin gaan organiseren. Dat verklaart ook waarom die ambitie van 100% wel heel erg hoog is, maar we proberen zo snel en adequaat mogelijk hulp te bieden op basis van een scan van het totale probleem, waarna we per gezinssituatie inzoomen op wat we kunnen doen. Dat start per direct. Dat loopt nu. We zijn dan nog niet veel verder, maar ik kan de Kamer daar wat meer actuele informatie over geven bij het al genoemde wetgevingsoverleg van 23 november.

De **voorzitter**:
Tot slot, mevrouw Westerveld.

Mevrouw **Westerveld** (GroenLinks):

Dat is fijn om te horen, want ik werd niet blij toen ik een paar weken geleden in het rapport van de inspectie las dat het alleen maar is verslechterd het afgelopen jaar. Volgens mij moeten we heel goed tot ons laten doordringen dat het zo echt niet langer kan voor deze groep kinderen.

Staatssecretaris **Blokhuys**:

Helemaal mee eens. Tegelijkertijd zal mevrouw Westerveld de opvatting onderschrijven dat we geen verwachtingen moeten wekken die we niet kunnen waarmaken. We gaan heel snel van start om per gezin een goede scan te maken en maatwerk te bieden. We moeten niet veronderstellen dat we dan rond de jaarwisseling alle gezinnen aan het helpen zijn met de hulp die wij zouden willen. De praktijk is wat weerbarstiger dan wij zouden willen. Feit is wel dat ik heel erg gedreven en gemotiveerd ben om dit zo snel en breed mogelijk op te pakken. Tegelijkertijd hebben we in de brief ambities opgeschreven die wat ons betreft realistisch zijn. De lat ligt al heel erg hoog.

Voorzitter. Ik ga naar de vragen van de heer Wörsdörfer. Die begon terecht met het punt van preventie, want daar begint het natuurlijk: hoe voorkomen we deze ellende? Wat gebeurt daar precies? Er gebeurt natuurlijk het een en ander. Sowieso is het uitgangspunt dat de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling in de gezinnen, bij de mensen thuis, begint. Daar hebben wij bepaalde acties op ingezet. Onder de vlag van Geweld hoort nergens thuis wordt er bijvoorbeeld ingezet op het bespreekbaar maken van rechten van kinderen met het project ieder kind geïnformeerd. We proberen toekomstig slachtoffer- en daderschap te voorkomen door in te zetten op hulp en het duurzaam doorbreken van de cirkel van geweld. Dat is gericht op de aanpak bij gezinnen. Tegelijkertijd zou ik bijna in één adem het onderwijs willen noemen. Dat raakt ook een beetje aan de motie waarin wordt gevraagd dat de professionals die meldcodeplichtig zijn, goed geschoold moeten zijn om daar adequaat in op te treden. Dus onderwijs en ouders zijn heel belangrijk.

Er is een aantal zaken in gang als het gaat om preventie: de Alliantie Act4Respect, het programma Veilige Steden voor de veiligheid van meisjes in de openbare ruimte ... Een heel aantal losse projecten loopt. Tegelijkertijd stellen we ons interdepartementaal de vraag: is dit het nu of kunnen we dat verbreden? Ik denk dat de heer Wörsdörfer bedoelt dat het nog een spaantje dieper en breder kan. Daarover zijn we in gesprek. Dat vraagt interdepartementale afstemming. Ik streef ernaar dat wij in januari de Kamer kunnen informeren over de uitkomsten daarvan, over waar eventueel extra stappen te zetten zijn op het terrein van preventie.

De heer Wörsdörfer vroeg ook wat het geformuleerde einddoel is. Dat raakt aan de eerste vraag van mevrouw Westerveld wat precies het plan van aanpak is. Ik ga het niet invullen maar ik stel me zo voor dat de vraag achter zijn vraag is: wanneer wil je die stappen gezet hebben; wanneer bereik je wat? Wij, de minister voor Rechtsbescherming en ondergetekende, hebben in de brief een hoog ambitieniveau neergezet met instemming van en draagvlak in het veld. Ik stel voor dat we de hand aan de ploeg slaan en gelijk hard aan het werk gaan, dat we de inspectie daarbovenop zetten om aan te geven hoe dit nu kwantitatief

en kwalitatief loopt, en dat we op basis van inspectierapporten kijken of het adequaat is wat wij doen, gelet op de geformuleerde ambities, of dat we een tandje moeten bijzetten. Uiteraard zal de Kamer daar actief over geïnformeerd worden.

Voorzitter. Dan de motie van de heer Wörsdörfer over de effectiviteit van de kinderschermingsmaatregelen. Volgens mij ligt dit trouwens primair op het bordje van de collega voor Rechtsbescherming, zoals de titel in het dictum al doet vermoeden, maar ik ga daar graag namens het kabinet op in. Ik begrijp dat de heer Wörsdörfer zegt: er gebeurt heel veel, maar ik wil graag weten wat de effectiviteit is en ik wil dat dat breed in beeld wordt gebracht. Er gebeurt inderdaad heel veel. Er lopen verschillende sporen, bijvoorbeeld ook een diepgaand onderzoek van de Erasmus Universiteit. Maar dat wordt pas in 2022, 2023 opgeleverd. Ik leid uit de woorden van de heer Wörsdörfer af dat hij voorstelt om daar maar niet op te wachten. Hij vraagt: kunnen we de effectiviteit niet al eerder in beeld brengen? Uit de brief van 15 oktober, die ik al meermaals heb genoemd, valt af te leiden dat de manier waarop wij per gezin een aanpak willen organiseren, wat ons betreft een lerend proces is. Per casus wordt er geleerd, en dat moet ons inzicht bieden in de effectiviteit. Dus daar wil ik de Kamer graag in meenemen als we daar meer over te melden hebben. Met andere woorden: er lopen verschillende sporen. Als ik daar het dictum van deze motie naast leg, kan ik zeggen dat die motie misschien wel overbodig is, maar ik begrijp dat de heer Wörsdörfer een totaaloverzicht wil hebben van welke sporen er lopen. Wat mij betreft geef ik daar de kwalificatie "oordeel Kamer" aan.

De **voorzitter**:

Oké. De heer Wörsdörfer.

De heer **Wörsdörfer** (VVD):

Dat is natuurlijk prettig. Waar het mij in de kern ook om gaat, is dat de instellingen en al die betrokken partijen zelf inzichtelijk moeten hebben of zij hun werk goed doen. Dat is onderdeel van de Jeugdwet en dat was ook een van de aanbevelingen van de Nationaal Rapporteur. Daarom vond ik het wel het terechte moment om die motie in te dienen. Dat we daar allemaal breed iets van leren, is helemaal prima, maar het gaat mij er ook om dat we die instellingen en al die partijen achter de broek zitten om ook voor zichzelf hiermee bezig te zijn. Zij moeten voor zichzelf zien of het effectief is wat zij doen en wat zij opleggen, of hun eigen maatregelen werken en of zij daarvan kunnen leren.

Staatssecretaris **Blokhuys**:

Dat probeer ik wel te verwoorden. Dat zit impliciet in die aanpak die ik net schetste, verwoord in de brief van 15 oktober. De heer Wörsdörfer maakt het wat explicieter en vraagt om er ook over in gesprek te gaan met de jeugdhulpverleners: je moet ervan leren, maar laat ons dat dan ook even zien; het moet bij jullie een lerende cultuur zijn en laat ons ook zien wat je ervan vindt, bij wijze van spreken op casusniveau. Wat mij betreft is dat ook de bedoeling van de aanpak.

De voorzitter:
Prima. Gaat u verder.

Staatssecretaris Blokhuis:

Voorzitter. De heer Wörsdörfer heeft ook nog gevraagd naar de werkzaamheden van de Nationaal Rapporteur. Hij vraagt mij om in gesprek te gaan, samen met de collega van JenV, met die rapporteur over hoe die zijn werk optimaal kan verrichten. Volgens mij faciliteren wij de rapporteur behoorlijk, ook in financiële zin. Dat is natuurlijk niet het hele verhaal, want hij wil ook comfort van ons hebben en het gesprek met ons voeren. Het lijkt mij inderdaad niet te veel gevraagd om dat gesprek te hebben. Eerlijk gezegd weet ik niet of er een afspraak is, maar het lijkt mij sowieso goed om dat gesprek periodiek te hebben. Dus ik zeg graag toe dat ik met collega Dekker dat gesprek zal aangaan.

Ik heb nog een paar vragen van de heer Raemakers. Hij vroeg hoe je die percentages omlaag krijgt. Ik heb die vraag samen met de vragen over het plan van aanpak beantwoord. Dat is verwoord in de brief van 15 oktober. De heer Raemakers slaakt een soort verzuchting, en daar heeft hij wel een punt, dat het allemaal ontzettend lang duurt voordat er resultaat is te zien. Wij kunnen wel meer inzicht gaan bieden in wat er gebeurt, maar veel werk is interdepartementaal; dat heb ik al eerder gezegd. Ik moet dat afstemmen met OCW en met Justitie en Veiligheid. Ik wil de Kamer in januari in dezelfde brief die ik net aan de heer Wörsdörfer heb toegezegd, aangeven op welke termijn wij welke stappen kunnen zetten. Dat is niet bedoeld als vertragingstactiek, maar dat is de snelst mogelijke route om interdepartementaal aan te kunnen geven welke stappen er worden gezet.

De heer Raemakers (D66):

Over dat eerste. De staatssecretaris geeft nu inderdaad weer aan dat die maatregelen ook duidelijk in de reactie benoemd zijn. Maar ik had de staatssecretaris ook gevraagd om daar een streefcijfer aan te koppelen: binnen een jaar willen we dat die 15% 5% is geworden; en over twee jaar willen we dat het 0% is.

Staatssecretaris Blokhuis:

Ja, die vraag snap ik. Maar we hebben er welbewust voor gekozen om dat nog niet te doen, omdat we eerst gewoon aan het werk willen. In reactie op eerdere vragen heb ik ook gezegd: de inspectie zal aangeven hoe wij op schema liggen, want die gaat kwantitatief en kwalitatief onderzoek doen. Ik stel mij wel voor dat wij in gesprek met andere ministeries deze vraag onder ogen zien. Dan wil ik daarop terugkomen, maar zonder nu te beloven dat we daar jaartallen aan gaan koppelen, want dat maakt het heel spannend. De ambities zijn skyhigh, maar de heer Raemakers heeft een punt als hij zegt: 90% in 2060, dat kan ik ook. Dus er moet wel een bepaald perspectief zijn op het behalen van doelen. Ik kom daar graag op terug in de brief voor januari die ik net noemde.

De voorzitter:
Prima.

Staatssecretaris Blokhuis:

De heer Jansen heeft ook gevraagd naar preventie. Ik ben uitgebreid ingegaan op de vraag over preventie in mijn beantwoording van de vraag van de heer Wörsdörfer. Hij heeft ook nog gevraagd: hebben wij nu alles in beeld? En hoe zit het met coronagerelateerd geweld? Is dat toegenomen tijdens corona? Dat laatste is wel ingewikkeld om te bevestigen. We weten bijvoorbeeld wel dat bij de centra voor seksueel geweld eerst een daling optrad omdat mensen het lastiger vonden om de hulpverlening te benaderen, maar dat er later weer een stijging was. Er is een chatfunctie aan gekoppeld om het laagdrempelig te maken voor mensen, zodat ze daar niet naartoe hoeven en het dus ook via die chatfunctie kan. Datzelfde geldt voor Veilig Thuis. Bij Veilig Thuis is het signaal nu dat het vrij constant is, maar dat bijvoorbeeld de chatfunctie die ze nieuw hebben ingericht met het oog op corona fors wordt gebruikt.

Wij weten wel dat digitale seksuele mishandeling toeneemt. Dat blijkt ook uit de meldingen die via de speciaal daarvoor ingerichte website [hulpwanted.nl](https://www.hulpwanted.nl) binnenkomen. Dat neemt dus toe en dat is een zorgpunt. We moeten apart het vergrootglas leggen op de vraag hoe we dat kunnen tegen gaan.

Ik heb nog één opmerking over hoe wij ingaan op de dreigingen die juist coronagerelateerd zijn. U weet waarschijnlijk dat er toen de scholen dicht gingen vanuit het ministerie van Onderwijs gekeken is naar kwetsbare gezinnen waar kinderen in een kwetsbare, bedreigde positie zitten, zodat ze voor die kinderen onderwijs buitenshuis konden organiseren, juist om ze te vrijwaren van risico's op geweld binnen de huiselijke kring. We proberen daarin dus ook te anticiperen.

De heer Jansen (PVV):

Ik ben blij met een gedeelte van uw antwoord. De vraag is natuurlijk wel wanneer wij daar als Kamer wat meer cijfermatige informatie over gaan krijgen. De reden dat ik het vraag, is dat de monitor uit 2017/2018 is.

Staatssecretaris Blokhuis:

Ja.

De heer Jansen (PVV):

We zitten nu eind 2020 en binnenkort is het 2021. Kunt u misschien ook aangeven wanneer de volgende monitor gaat komen en welke periode die gaat behelzen? Want er zijn natuurlijk een aantal ontwikkelingen die heel snel achter elkaar gaan. Als wij terugkijken is dat goed, want je moet een beeld hebben van waar je vandaan komt en van waar je naartoe wilt, maar je moet natuurlijk niet te lang terug blijven kijken. De actualiteit is veel belangrijker, zeg ik maar even, omdat je daarmee kunt voorkomen dat je bij een volgende monitor met dezelfde cijfers wordt geconfronteerd.

Staatssecretaris Blokhuis:

Ik heb net een brief toegezegd in reactie op de motie van mevrouw Westerveld. Ik stel voor dat ik deze specifieke vraag in dezelfde brief meeneem, want ik weet niet wanneer de volgende monitor voorzien is. Er zijn natuurlijk ook wel

redenen waarom er enige tijd zit tussen de ellende en het melden en het in de monitor zetten, maar ik zal de Kamer daar schriftelijk over informeren, voorzitter.

De voorzitter:
Dank u wel.

Staatssecretaris **Blokhuis:**
Ik ben klaar, voorzitter.

De voorzitter:
Dan zijn we hiermee aan het einde gekomen van dit VSO.

De beraadslaging wordt gesloten.

De voorzitter:
Er zijn volgens mij twee moties ingediend, waarvan er één is aangehouden. Dan gaan we volgende week stemmen over één motie. Ik dank de staatssecretaris en de Kamerleden.

De vergadering wordt van 12.34 uur tot 13.14 uur geschorst.